

Port Betaald

AAN:

36e Jaargang - No. 3

JUNI / JULI 2019

***KERKBEL VAN DE
PROTESTANTSE GEMEENTE OP VLIELAND***

verschijnt 6x per jaar

De kerkdiensten in februari en maart 2019:

Zondag 9 juni, 10.00 uur, *Pinksteren*
ds. Frans Weeda

Zondag 16 juni, 10.00 uur
ds. Wim Beekman, Koudum, classispredikant Friesland

Maandag 17 juni, 19.30 uur
De heer D. Hutten, Woord- en Communieviering

Zondag 23 juni, 10.00 uur
ds. Julia van Rijn, Leiden, classispredikant Zuid Holland Noord

Zondag 30 juni, 10.00 uur
ds. Jelle Horjus, Arnhem

Zondag 7 juli, 10.00 uur
ds. Peter Breure, Voorthuizen

Zondag 14 juli, 10.00 uur
ds. Frans Weeda

Zondag 21 juli, 10.00 uur
ds. Frans Weeda

Maandag 22 juli, 19.30 uur
Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering

Zondag 28 juli, 10.00 uur
ds. Kaj van der Plas, Eelde

Zondag 4 augustus, 10.00 uur
ds. Corry Nicolay, Heerenveen

Zondag 11 augustus, 10.00 uur
ds. Frans Weeda

Kerkomroep vanuit de Nicolaaskerk Vlieland

Sinds zondag 15 juli 2018 worden de kerkdiensten live uitgezonden.
U kunt meeluisteren via de website www.kerkomroep.nl en onder gemeente:
“Vlieland” invullen.

Kerkbel

Mocht u deze Kerkbel na een kerkdienst mee hebben genomen en hem graag per email ontvangen op uw thuisadres, dan kunt u dat opgeven via: kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl

Overigens staat de Kerkbel ook op de website van de kerk www.protestantsegemeentevlieland.nl onder kerkelijke gemeenschap.

Voor wie de Kerkbel per post ontvangt en hem net zo lief digitaal ontvangt, geef dat dan svp door. Maakt u geen gebruik van internet, dan kunt u de Kerkbel ook per post ontvangen. Richt uw verzoek dan aan: Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland.

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Na de zondag van de Drie-eenheid, die dit jaar op 16 juni valt, beginnen de groene zondagen van de zomer en de herfst. Pas in november verandert de liturgische kleur weer, eerst naar wit in de dagen van de Voleinding en daarna volgen de vier paarse zondagen van Advent. Gedurende de zomermaanden is Lucas onze gids op de reis van leven en geloof.

Het leesrooster geeft dit jaar geen alternatieven aan, misschien mede omdat er allerlei wisselingen zijn opgetreden in de redactie van 'De Eerste Dag'. Dat verhindert mij natuurlijk niet om desgewenst in de tekstkeuze een uitstapje naar een minder bekend Bijbelboek te maken, maar het lijkt goed om in principe de orde te volgen. In de gekozen gedeelten laat Lucas namelijk telkens een ander aspect oplichten van het volgen van Jezus, waartoe wij als gelovigen van alle tijden geroepen zijn. Hem volgen betekent absoluut niet: slaafs achter Hem aanlopen, Hem imiteren of angstvallig doen wat voorgeschreven is en nalaten wat verboden is. Leven als christen is leven in vrijheid en open staan voor de verrassingen in het bestaan, eigen antwoorden zoeken op de diverse uitdagingen van de tijd waarin wij leven en die toetsen aan de woorden en aanwijzingen van de Geest. Daarbij mogen we er telkens aan herinnerd worden dat we er niet alleen voor staan.

De kerk heeft in haar lange geschiedenis een schatkamer vol geloofservaringen verzameld en een veelheid van geloofsgemeenschappen voortgebracht, van wie we heel wat kunnen leren. Als we tenminste de krampachtigheid los kunnen laten dat wij met onze beperkte groep de enige waarheid zouden kunnen of moeten kennen. De apostel schrijft immers:

Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods (Efeze 3: 18-19).

Binnen onze eredienst is er niet veel plek ingeruimd voor geloofsuitwisseling tussen de kerkgangers onderling, hoewel er onder de koffie na de dienst vaak verrassend goede en diepgaande gesprekken ontstaan. Weliswaar altijd kortstondig, maar dat is gegeven met het bestaan op het eiland. We ontmoeten elkaar als pelgrims die een klein eindje van de weg samen oplopen en dan weer ons weegs gaan. De vaste gasten komen echter vaak weer terug en zo ontstaan toch duurzame relaties, ondanks de tussenpozen in het contact. In het bijzonder geldt dit voor de leden van de Gereformeerde Kerkgroep, van wie velen inmiddels vertrouwde gasten in onze diensten zijn. Zij hebben moeten besluiten dat er met ingang van deze zomer geen eigen diensten meer georganiseerd worden. Hoewel het opgeven van wat goed is geweest, altijd pijn doet, hoop ik van harte dat zij zich in de periode van de zomer welkom weten en voelen in onze gezamenlijke eredienst.

Overpeinzingen

In de voorbereiding van het hoofdartikel van dit Pinksternummer van de Kerkbel had ik een beetje last van een overvloed aan inspiratie en materiaal. Zo bedacht ik dat ik wel iets wilde zeggen over onze overburen aan de andere kant van de Noordzee en de complete chaos die ze van hun ‘Brexít’ gemaakt hebben, en toen ze toch bezig waren, ook van hun politieke systeem. Ze zouden daar baat hebben bij die toch typisch Britse zelfspot en humor, die zichzelf niet al te serieus neemt en niet belangrijker maakt dan je bent. Een Engelse vriend van me etaleerde deze humor een aantal jaren geleden. Ik vertelde hem dat ik verhuisd was naar Vlieland, een eiland net ten noorden van het vasteland van Nederland. Helemaal stralend zei hij: “Net als ik dus, ik woon ook op ‘an island off the coast of Holland!’”.

Ik wilde ook iets zeggen over het doorbreken van het gezond verstand in ons eigen, vaak wat mopperige landje. Veel Nederlanders hebben kennelijk goed begrepen dat je niet verliefd hoeft te zijn op Europa om toch te beseffen dat onze toekomst en welvaart afhangt van nauwe samenwerking met de buurlanden in ons continent tegenover andere politieke en economische machtsblokken in de wereld. Aan beide zijden van de Noordzee hebben politici er blijk van gegeven, dat ze niet goed afgestemd zijn op wat burgers werkelijk willen. Dat is in de praktijk vaak iets anders is dan de hardste schreeuwers beweren. Politici lijken wel wat op roestige weerhaantjes; aan de westkant van de zee blijven ze steken in de oude reflex dat het eigen partijbelang en het landsbelang samenvallen, aan onze kant meenden ze te scoren met een negatieve campagne t.o.v. Europa! Ik vond het heel opvallend en ook wel geruststellend dat de burgers verstandiger blijken dan de leiders en vooral, dat dit bij ons niet of nauwelijks tot anarchie en wanorde leidt.

Maar goed, over al die politieke en maatschappelijke zaken zal ik het dus niet hebben. Ik houd me gewoon bij mijn leest als theoloog. De ‘verborgenheid van God’ is een belangrijk thema in de theologie in deze jaren. Wij kunnen niet meer uit de voeten met de stelligheid waarmee de mensen die ons voorgingen, spraken over de plan-

nen en bedoelingen van God en over Zijn duidelijk aanwijsbare hand in ons bestaan. De alomtegenwoordige twijfel is ook in het geloof binnengeslopen, al is het voor mij sterk de vraag of dat alleen maar negatief is. In verwondering en tastend geloof komen we misschien wel dichterbij God en zeker dichterbij elkaar dan wanneer we verschanst zitten in een bolwerk van granieten zekerheden. Op dat thema van de verborgen God werpt het verhaal van de Hemelvaart een bijzonder licht. Lucas, die de enige evangelist is, die een verhaal over de Hemelvaart vertelt, schrijft een intrigerend zinnetje: “En een wolk ontrok Hem aan hun ogen”. Een wolk kan het zicht wegnemen, maar vormt verder nauwelijks een barrière. Mist is niet fijn, maar verhindert je niet om door te lopen, zolang je dat voorzichtig doet. Toen ik daarover verder dacht, merkte ik op dat ditzelfde ook geldt voor andere woorden waarmee de Bijbel de onzienlijkheid van God aanduidt, zoals licht en vuur. Toegegeven, licht kan zo fel zijn dat je er niet tegen in kunt kijken, maar dan is het verstandig om je om te keren en met het licht van God mee te kijken en waar te nemen hoe het de wereld belicht. Vuur kan zo heet zijn, dat je er voor terugdeinst, maar het kan je ook verwarmen. Als wij mensen iets willen afschermen en ontoegankelijk maken, dan gebruiken we hekken van staal, muren van steen en bunkers van gewapend (!) beton. Dat soort middelen gebruikt God niet; zou het misschien de bedoeling zijn dat wij naar Hem op zoek gaan? Is het God die zich verbergt of zijn wij het die niet goed kijken?

Dat is volgens mij de strekking van het verhaal van Lucas: Niet in de wolk blijven turen naar wat je toch niet zien kunt, niet met je hoofd in de wolken lopen, maar omdraaien, de weg terug gaan naar Galilea en in het licht van de opstanding opnieuw leren kijken naar de weg die Jezus is voorgegaan, nu niet vanuit het angstige voor gevoel dat dit nooit goed af kan lopen, maar vanuit de even verwarrende als verwarmende zekerheid dat dit Gods weg over de aarde en door de geschiedenis is. Vol vertrouwen naar Hem op zoek gaan, zou dat de roeping van de gelovigen van alle tijden kunnen zijn?

Op dat punt herinnerde ik mij een oud chassidisch verhaal met precies deze kern. Ik vertel het in mijn eigen woorden:

Het was altijd druk in het huis van de rabbi; iedereen wilde hem spreken en om zijn raad vragen, want hij was een vrome en wijze man. Er gold in het huis echter één vaste regel: niet op vrijdag, dan was het rustig, omdat de rabbi zijn preek maakte voor de sabbatavond.

Op een bepaalde vrijdag worstelde de rabbi met een moeilijke lezing, die handelt over de verborgenheid van God. Maar de rabbi kon zich niet concentreren, want er was een geluid als van een onderdrukt snikken, net zo hard dat je het steeds hoorde. Hij kwam zijn kamer uit en trof zijn kleinzoon aan die zachtjes zat te huilen. Omdat de rabbi niet alleen wijs, maar ook mild was, werd hij niet boos en vroeg, kortaf, maar niet onvriendelijk: “Waarom huil je, jongen, op de vrijdag dat het stil moet zijn?”. “Ach opa”,

snikte de jongen, “we zouden verstoppertje spelen en ik had een heel mooi plekje gevonden, waar niemand me zou zoeken. En ze vonden me ook niet. Ik zat er heel lang en toen ben ik maar tevoorschijn gekomen”. Hij haalde de bibberend adem en zweeg. “Moet je daarom huilen?”, vroeg de rabbi verbaasd, “je had toch een mooi plekje?”. “Ja maar opa, ze hadden maar eventjes gezocht en waren al lang een ander spel aan het doen. En mij waren ze vergeten”. Eventjes was het heel stil en toen kuste de rabbi zijn kleinzoon en zei: “Dank je wel, jongen. Dat is de sleutel voor mijn preek. Droog je tranen, want je bent niet alleen. Want wat jij zegt, dat zegt de Eeuwige ook: “Ik heb mij verstopt, maar niemand wil mij zoeken”.

De verborgenheid van God is één van de centrale theologische thema's van deze tijd, schreef ik hierboven. De gesprekken tijdens en na de wandeling op Hemelvaart, die mij het materiaal voor deze overpeinzingen bood, wekten bij mij het inzicht dat dit misschien eerder het probleem van theologen is dan van gelovigen. De klassiek opgeleide theoloog heeft een heel instrumentarium tot zijn beschikking van historische kennis, denkkraft, logica en filosofie. Alleen, zijn dat de meest geëigende middelen om dichtbij het geheim van God te komen? Mystieke gevoeligheid, onbevangenheid, aandacht voor het kleine en ogen voor het wonder dichtbij zijn misschien wel altijd belangrijker geweest dan een overdaad aan kennis. Dat kunnen en moeten theologen en voorgangers telkens weer leren van hen die geen 'beroepsgelovigen' zijn. En zo komt de steek onder water die ik eerder aan politici uitdeelde terug bij mijn eigen beroepsgroep....

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Op 27 april is overleden Durk van der Veen, op de leeftijd van 83 jaar. Op het eiland heeft hij gewerkt als houder van het postkantoor en als monteur telefonie voor de PTT. Jarenlang was hij één van de steunpilaren van de kerkelijke gemeente en dat wij als gezin de beschikking hebben over het schuurtje dat tegen het Armhuis is gebouwd, hebben we aan hem te danken. Ik heb hem leren kennen als een man met een groot hart voor de kerk, in geloofszaken tamelijk behoudend, maar tegelijk met het besef dat op Vlieland vaak alleen 'onorthodoxe' oplossingen tot resultaat kunnen leiden. Na een periode van afnemende gezondheid naar lichaam en geest, verbleef hij de laatste tijd in de Uiterton. Daar is hij rustig overleden. Op 2 mei hebben wij hem uitgeleide gedaan vanuit zijn geliefde Nicolaaskerk. De dienst werd geleid door collega Luc Deventer.

Op 5 mei stierf David Pronker, eveneens 83 jaar oud. Hij was een zeeman in hart en nieren en heeft 37 jaar gevaren. De liefde van zijn leven was zijn Tineke, met wie hij 50 jaar getrouwd is geweest. Na haar overlijden, acht jaar geleden en door zijn eigen afnemende gezondheid waren de laatste jaren niet zo gemakkelijk en hoefde het allemaal ook niet meer zo nodig. Zijn jongere vrienden, Irma en Jan Willem de Groot hebben zich in die jaren intensief om hem bekommerd; zij wezen erop hoe symbolisch de datum van zijn sterven was: 5 mei, Bevrijdingsdag. Dat was het ook

voor hem. Op 10 mei hebben we zijn lichaam toevertrouwd aan Vlielands aarde, het stukje grond dat meer dan zeventig jaar lang zijn thuisbasis vormde.

Ook op 5 mei overleed Jan Linzel op de leeftijd van 103 jaar, in Ierland waar hij lang gewoond heeft en waar hij ook begraven is. Majoor Linzel was een begrip voor veel oudere Vlielanders; ik heb hem enkele keren ontmoet toen hij voor de herdenking op 4 mei op ons eiland was. Bijzonder om te merken hoe zijn herinnering aan latere gebeurtenissen soms wat vaag was, maar kristalhelder was hij over zijn belevenissen in de periode van 1940-1945, toen hij als RAF-vlieger bijdroeg aan de bevrijding van ons land. Ook voor hem is de overlijdensdatum vol van symboliek.

De troost van lieve mensen en de nabijheid van God wens ik ieder die rouwt om hun heengaan.

ds. Frans Weeda

Gastvrouw of – heer zijn bij samenkomsten in de kerk?

Al een poosje draaien een aantal vrijwilligers mee bij bijzondere samenkomsten in de kerk. Bij begrafenissen bijvoorbeeld en tijdens de dodenherdenking op 4 mei. De groep is klein en daardoor kwetsbaar, daarom willen we opnieuw een oproep doen aan de Vlielanders. Bent u bereid om vrijwilliger te zijn bij bovenstaand genoemde samenkomsten in het kerkgebouw?

Als het mogelijk is om in de toekomst in de Nicolaaskerk weer burgerlijke huwelijken te sluiten dan worden de vrijwilligers daarvoor ook ingezet.

Vrijwilligers op afstand

Op onze oproep, om vrijwilligers op afstand, in de vorige Kerkbel, zijn enkele reacties gekomen, waar we erg blij mee zijn. Deze mensen hebben ondertussen al een berichtje van ons gekregen of krijgen dit binnenkort.

Maar u mag natuurlijk nog altijd reageren!

Heeft u interesse, denkt u dat dit net iets voor u is, neem dan, vrijblijvend, contact met ons op via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl

*Piety de Boer
Namens de Nicolaaskerk*

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

De Schoonheid van de Achtertuin

Als de zomer in aantocht is, gaan veel mensen erop uit. Even weg. Verre bestemmingen zijn tegenwoordig voor relatief weinig geld bereikbaar geworden.

Wordt er nog steeds lacherig gedaan over mensen die op het eigen balkon blijven of in hun eigen achtertuin?

De Deense schilder Ken Zier woont aan de kust. Hij ging een jaar lang elke dag naar het strand achter zijn huis, om er een schilderij te maken. Telkens vanaf ongeveer dezelfde plek. Soms een beetje naar links, soms een beetje naar rechts, soms wat achteruit, soms aan de rand van het water. Het is onvoorstelbaar hoe verschillend die 52 schilderijen zijn geworden. Kijk maar eens op de website www.oneman-onebeach.com. Ken Zier roept ons allen op om eens goed in onze eigen achtertuin te kijken en de steeds wisselende schoonheid daarvan te ontdekken. Schoonheid zit immers in het oog van de toeschouwer. Er valt veel te genieten op onze mooie aarde, elk moment van de dag, in elk seizoen.

Zou het misschien ook de bedoeling zijn van de schepping dat wij ervan genieten? Er is tegenwoordig wel kritiek op onze cultuur van genieten. Er is een oud woord voor van stal gehaald: hedonisme. In de filosofie is het hedonisme de leer binnen de ethiek die stelt dat genot het hoogste goed is. Maar zit er niet een brug tussen genieten en liefhebben? Zou genieten misschien de eerste stap zijn naar de liefde?

In het christendom is de liefde immers het allerhoogste goed. Jezus zegt: “Heb God lief bovenal en je naaste als jezelf”. Maar zo eenvoudig is dat niet. Misschien kunnen we een treetje lager beginnen en gaan genieten van de schoonheid van de schepping. Misschien wordt de Liefde ons er dan bij gegeven.

*Susan G. Boukema-Koopman
Em. pastor*

COLOFON R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
email: susan@kpnplanet.n
telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
email: c.m.conijn@hotmail.com
telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Concerten bij kaarslicht

Alle concerten beginnen om 20.30 uur en vinden plaats in de Nicolaaskerk van Vlieland. Toegangsprijs: € 10,00 of € 15,00; kinderen € 3,00 of € 5,00.

De laatste informatie vindt u op:

www.protestantsegemeentevlieland.nl/concerten-en-cultuur

- **Zaterdag 8 juni,**

Marietta Petkova, pianorecital

Marietta Petkova behoort tot de grootste pianisten van onze tijd. De in Bulgarije geboren pianiste geeft in binnen- en buitenland recitals en masterclasses en weet het publiek met haar technisch perfecte en meeslepende spel altijd op bijzondere wijze te boeien en te ontroeren. Ze maakte vele CD's, solo en met orkest.

Ze speelt op Vlieland werken van Chopin en Debussy (Ballades en Preludes). Na twee jaar afwezigheid is Marietta weer terug op haar zo geliefde Vlieland voor haar concert in de Concerten bij kaarslichtserie! Zie ook: <https://www.mariettapetkova.rocks/>

- **Zaterdag 15 juni,**

Maria Nemtsova, piano en Vitaly Vatulva, saxofoon

Dit bijzondere Russische duo studeerde in Moskou en speelde in de beroemdste concertzalen over de gehele wereld (o.a. te Moskou, New-York, Carnegie Hall, Londen, Wigmore Hall, Beijing, Shanghai, St.Petersburg enz.). Beiden wonnen vele prijzen op internationale concoursen en worden geprezen om hun technisch volmaakte

en vaak virtuose spel. Beide musici maakten verschillende CD's, zowel piano-solo als piano-saxofoon. Voor Vlieland heeft het duo een interessant programma samengesteld met muziek uit diverse tijden. Zie ook: <https://marianemtsova.com>

- **Zaterdag 22 juni,**

Musica Batavia (viool, blokfluit, orgel)

Musica Batavia viert dit jaar haar 10-jarig bestaan! Dit Trio bestaat uit Mimi Mitchell, viool, Bert Honig, blokfluit en klavecijniste/organiste Christina Edelen die op Vlieland het 18e eeuwse kerk orgel (1780) van de Nicolaaskerk bespeelt. Het Trio gaf concerten in o.a. Nederland, Duitsland, Engeland

en de Verenigde Staten. "Kammermusik vom feinsten" schreef de Osnabrücker Zeitung over een optreden in die stad. De musici treden regelmatig op met vooraanstaande barokensembles zoals The Amsterdam Baroque Orchestra, Anima Eterna, The Locke Consort, Brisk, de Masterdamse Bachsolisten en het Concertgebouw

Kamerorkest. Als Trio geeft men ook kamermuziekcursussen, met name in Duitsland. Op het programma in de Nicolaaskerk op Vlieland staan Triosonates uit de barok. Zie ook: <https://musicabatavia.wordpress.com>

- **Woensdag 10 juli,**
Carel Kraayenhof, bandoneon en
Juan Pablo Dobal, piano

De wereldberoemde bandoneonist Carel Kraayenhof (bekend van o.a. “de traan van Maxima”) en de virtuose Argentijnse pianist Juan Pablo Dobal spelen met de tijd en nemen je in “Dwaze tijd” mee naar gisteren, vandaag en morgen. Hun muziek vindt zijn oorsprong in Argentijnse, Afrikaanse en Europese harmonieën en ritmes. Het duo voert je vanuit de haastige stad mee naar de onmetelijke pampa waar mens en dier nog alle tijd hebben. Het wordt alweer het vijfde optreden van dit fantastische duo in de Nicolaaskerk. Zie ook: www.carelkraayenhof.nl

- **Woensdag 17 juli,**
Robert Poortinga, piano en Meri Khojayan, viool

Dit Fries-Armeense duo speelt al enige jaren samen en stichtte een viool- en pianoinstituut. Na zijn studie te Groningen studeerde Robert verder in o.a. New-York en Maastricht. Net als Meri behaalde hij verschillende prijzen. Meri begon haar vioolstudie in haar geboorteland Armenië waar ze van de president de prijs “de beste muzikant van het jaar” kreeg. Te Maastricht behaalde ze haar tweede Bachelor en Master-diploma’s. Het duo heeft inmiddels projecten opgezet in Amerika, Duitsland, Italië en Spanje. Op het programma te Vlieland staan composities van o.a. Mozart, Debussy, Wim Zwaag en Pablo de Sarasate. Zie ook: www.robertenmeri.com

- **Woensdag 24 juli,**
Colori ensemble: fluit, hobo, marimba, piano

Het Colori Ensemble bestaat uit fluitiste Rianne Jongsma, hoboïste Wilma Jongsma, Arjan Jongsma, marimba en Frans Douwe Slot, piano. Al jaren voor hun inmiddels voltooide conservatorium-opleiding trad de muzikale familie Jongsma als studenten aan de Ferwerda-academie op tijdens de Concerten bij kaarslicht in de Nicolaaskerk op Vlieland. Als Ensemble traden zij veelvuldig op, o.a. voor de radio en t.v. en werden ook twee CD’s gemaakt. Frans Douwe Slot gaf eerder o.a. een pianorecital op de Yamaha-vleugel van de Nicolaaskerk en nam er een CD op.

Colori Ensemble speelt muziek van o.a. E. Grieg, M. Ravel en M. Moessorgsky. Zie ook: www.coloriensemble.com

- **Woensdag 31 juli,**
Belinfante Quartet

Olivia Doflein, Fiona Robertson, Sophie Vroegop en Pau Marquès vormen samen het Belinfante Quartet, een jong en dynamisch strijkkwartet uit Nederland. De kwartetleden hebben elkaar ontmoet nadat ze hun studietijd in diverse landen hebben afgerond, waaronder Engeland, Schotland, Catalonië en Nederland.

Sinds het kwartet hun debuut concert speelde in september 2016 hebben ze al op vele podia gestaan zowel in Nederland als in Spanje, waaronder de Kleine Zaal van het Concertgebouw en het Muziekgebouw Frits Philips. Zij hebben ook live gespeeld op Radio 4 in het programma Opium Muziek. Ze werden geselecteerd om deel te nemen aan het Jong Talent Kamermuziek Festival op Schiermonnikoog in Maart 2019.

Zie ook: www.belinfantequartet.com

- **Woensdag 7 augustus,**
Volkman Trio, piano, viool, cello

Valentina Toth, piano, Coraline Groen, viool en Jobine Siekman, cello, delen al sinds 2013 hun liefde voor het bekende en onbekende repertoire voor piano-trio. De musici leerden elkaar kennen tijdens hun studie aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag. Zij wonnen de kamermuziekprijs aan datzelfde conservatorium en spelen sindsdien op vele locaties in binnen- en buitenland o.a. in het Koninklijk Concertgebouw. Valentina, die bekend is van o.a. het tv-programma De tiende van Tijn, trad vorig jaar in de Nicolaaskerk al eens op tijdens een solopianorecital. Zij maakte inmiddels twee solo-CD's. Op het programma: Mozart, Beethoven en Ravel.

Zie ook: www.volkmantrio.com

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een “algemeen nut beogende instelling”. Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

PROTESTANTSE GEMEENTE TE VLIELAND

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
 scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
 www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland
 NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland
 NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland.

Gasten kunnen via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
 een post- of digitaal abonnement op de Kerkbel aanvragen of opzeggen,
 of bij verhuizing het nieuwe adres doorgeven.

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/ voorzitter:	ds. F.H. Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW, tel. 0562-850518 E-mail: fhweeda@home.nl
Ouderling/scriba:	H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com
Ouderling/ Kerkrentmeester:	H. de Wit, Dorpsstraat 130, 8899 AN Vlieland tel. 0562-453381; email: de.wit.h@home.nl
Ouderling:	J.G. Weeda-Stemerding, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland tel. 0562-850518; email: jweedastemerding@home.nl
Diaken:	mevr. P. de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen tel. 06-50557700; email: deboerpiety@gmail.com
Koster:	I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**augustus/september 2019**) kan worden opgestuurd **t/m woensdag 24 juli 2019** naar Piety de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen, e-mail: deboerpiety@gmail.com